

P.12/16 BIJZONDERE HOBBY'S

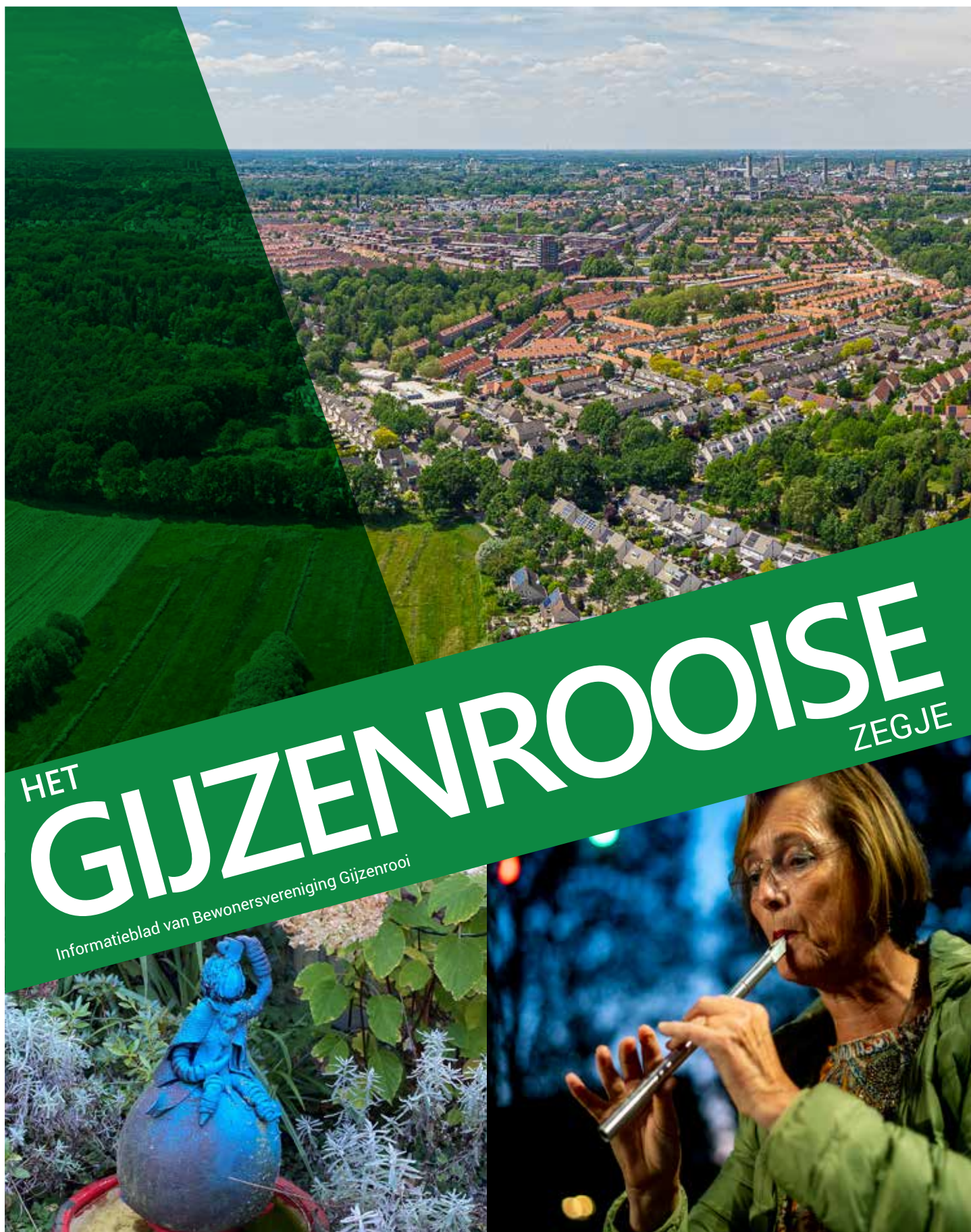
Een nieuwe rubriek over onze wijkgenoten.

P.3 DOE MEE

Ook jonge wijkbewoners: denk mee, doe mee..

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:

- P04 S.V. Tivoli 90 jaar
- P05 Flikken Gijzenrooi
- P06 De vennen van Gijzenrooi
- P08 Hart voor dieren
- P10 Feestaannemer
- P11 Max Snijders
- P11 Lopers gezocht
- P12 Bijzondere hobby
- P14 De Koperen Kever
- P16 Modeltreinen in miniatuur
- P19 Open Air. The Curs
- P20 Hoge gasprijs
- P22 Emerging Worlds
- P23 busvervoer in Gijzenrooi
- P25 Buurtpreventie
- P26 Een beetje warmte
- P29 Inbraakpreventie
- P30 Burendag: terugblik

Doe mee

Voor iedere bewonersorganisatie is het van belang dat de bewoners zich ook betrokken voelen bij de wijk. En bij de activiteiten die er georganiseerd worden. In onze wijk zijn heel erg veel vrijwilligers actief, op veel verschillende terreinen. Er zijn tientallen bewoners die meelopen met de buurtpreventie, er zijn meer dan twintig straten geadopteerd door vrijwilligers uit de wijk. Er zijn bezorgers voor het Zegje, redactieleden die wijkbewoners interviewen en er stukjes over schrijven. Er wordt onder deskundige leiding gewandeld.

We hebben een gelegenheidskoor, de Boomklevers, dat ieder jaar weer zorgt voor een muzikale omlijsting van het ontsteken van de lichtjes in onze eikenboom bij de vijver. We hebben wijkbewoners die muzikale initiatieven ontplooiën en wijkbewoners die activiteiten organiseren voor kinderen, zoals de lampionnenoptocht, de paasspeurtocht of de vrijmarkt.

Toch hebben we nooit genoeg nieuwe mensen die zich voor de wijk willen inzetten. Vooral jonge mensen met kinderen die weer met nieuwe ideeën komen. Die weer voor een frisse aanpak of een andere invulling gaan van de buurtactiviteiten. En dan hoeft je heus niet meteen alles aan te pakken: ook al help je maar mee met een of twee activiteiten per jaar dan is dat al geweldig. Een of twee avonden brainstormen met een klein clubje en dan iets moois organiseren, dat is echt heel leuk.

En als je ziet hoeveel wijkbewoners, jong en oud, daar dan van genieten, dat maakt het vrijwilligerswerk pas echt leuk. Dus hierbij een oproep aan alle jonge wijkbewoners: denk mee, doe mee.

mail naar heijmansgreetje@gmail.com voor info of aanmelding

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2022 (alles onder voorbehoud, volg de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven

S.V. Tivoli is 90 geworden

De Sport Vereniging Tivoli is dit jaar 90 geworden! Daar mag in ons Zegje wel even aandacht aan worden besteed want de geschiedenis van de club is hier 'om de hoek' van Gijzenrooi begonnen. Waar nu huizen staan lag, achter de Leeuwenstraat, het eerste speelveld waar in 1931 het verhaal van de (over)grootvaders van de huidige Tivoli talentjes is begonnen. Nee, eigenlijk begon het op een trapveldje achter de Giraffestraat, maar dat werd afgekeurd door de voetbalbond voor het spelen van competitiewedstrijden. Een echte thuisbasis was het daar bij de Leeuwenstraat niet, het bleef behelpen. Pas in 1951, bij het twintigjarig bestaan, werd een vaste locatie gevonden, het 'Sportpark Verlengde Heezerweg' waar de club tot 1971 zou bivakkeren. Maar ook daar konden ze uiteindelijk niet blijven, toen duidelijk werd dat er (op termijn, het duurde nog even...) een nieuwe wijk zou verrijzen met de naam Gijzenrooi.

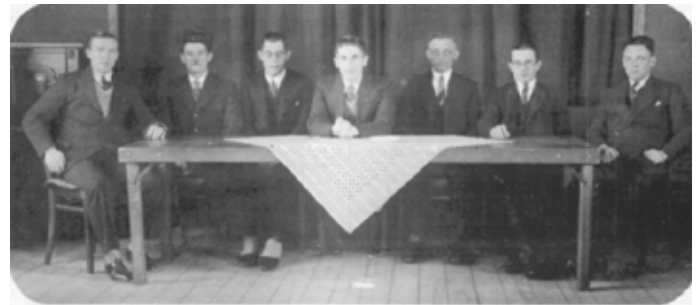

Jubiläumwedstrijd 50-jarig bestaan in 1981 Tivoli 1 - Oude Glorie

Inmiddels is Sportpark de Heihoef, aan de Roostenlaan alweer een aantal jaar de thuisbasis van de club waar de velden sinds een tijdje gedeeld worden met RPC, de andere club uit Stratum. De voetbalclub heeft nu dus de respectabele leeftijd van 90 jaar bereikt. Goede en slechte tijden wisselden elkaar af maar dat kan ook bijna niet anders als je zo oud mag worden. De prestaties zijn

27 mei 2018 Tivoli 1 kampioen, promotie naar 3e klasse

Het bestuur van 1933 (vlnr): Z. de Wit (2e penningmeester), A. Siech (vice-voorzitter), J. van Gulik (secretaris), H. Keljers (voorzitter), J. Aalpoel (penningmeester), A. Glising (2e secretaris), J. van Keulen (lid)

op hun hoogtepunt in de jaren veertig toen er in de tweede klasse gespeeld werd. Dat niveau is in de jaren daarna niet meer gehaald, de club pendelt tegenwoordig tussen de derde en de vierde klasse van de KNVB.

Die mooie leeftijd zegt overigens niks over de jeugdigheid van Tivoli. De club is springlevend. Het barst van de activiteiten op Sportpark de Heihoef. Neem er maar eens een kijkje of bezoek de website (<http://www.svtivolivoetbal.nl>) of Facebookpagina. De club is gezond en zit in de lift wat de laatste jaren is te merken aan een flinke groei van het aantal jeugdleden. Dus... als u interesse hebt om iets voor die jonge honden te doen, ze zijn bij Tivoli altijd blij met nieuwe trainers en begeleiders. Stuur ze maar een mailtje (jeugd@svtivolivoetbal.nl) of nog beter, ga er eens kijken op een zaterdag en haal een frisse neus.

Tivoli, namens Gijzenrooi: van harte gefeliciteerd met deze mijlpaal!

Paul de Meurichy

Flikken Gijzenrooi

Het is vrijdag 22 oktober. Na maandenlang uit de running te zijn geweest kan ik eindelijk weer een ronde lopen voor de buurtpreventie. Wat heb ik daarnaar uitgekeken. Ik loop vandaag met Albert. Het regent wat, maar met een paraplu is het best te doen. Zoals gewoonlijk is het erg rustig op straat. Na een kwartier is het droog en kan de paraplu weer dicht. We hebben intussen het Zwanenvan, Hasselven, Gulbergsvan en Vlasven gehad en lopen op het Diepmeervan. Dan horen we een sirene. We discussiëren even of het politie, brandweer of ambulance is. De sirene komt dichterbij, lijkt dan toch even verder weg te gaan en komt dan weer dichterbij tot we plotseling een auto de Puttensedreef zien opdraaien gevolgd door een politiemotor met zwaailicht en sirene. Er wordt erg hard gereden. Ervan uitgaande dat deze achtervolging ergens anders verder zou gaan, vervolgen wij onze ronde. Maar dat pakt anders uit. Enkele ogenblikken later steekt een auto met hoge snelheid het Diepmeervan over vanaf het fietspad naar het Klein Huisven. Gelukkig was er op dat moment geen auto, fietser of voetganger want dan was het leed niet te overzien geweest. Even later volgt de motoragent, die wel uitkijkt bij het oversteken van het Diepmeervan. Dan komen er van alle kanten politieauto's aangereden met zwaailicht en sirene. Ik telde er wel tien. Het is menens. Inmiddels bleek de verdachte zich

vastgereden te hebben in het pad tussen het Lisven en het Diepmeervan (bij het speeltuintje), maar dat zagen wij later pas. Wat we wel zagen was dat alle agenten aan het zoeken waren in de tuinen aan de overkant van het Diepmeervan. Daar had de verdachte kennelijk zijn toevlucht gezocht en dat bleek juist, want even later kwamen twee agenten met de verdachte tussen zich in en zagen we hem verdwijnen in de arrestantenwagen.

Het was een drukte van jewelste in onze wijk, maar de meeste bewoners is het ontgaan. We spraken nog een mevrouw die op het Diepmeervan maar een paar huizen van het pad woonde en die had niets gehoord.

Jos van Dijk

Helaas, nog geen Cultuur bij je Buur

Eind oktober zijn wij als organisatoren van Cultuur bij je Buur weer bij elkaar geweest om te spreken over CbjB in 2022. Helaas zien we door de oplopende coronabesmettingen en de onzekerheid over de nieuwe maatregelen geen kans om dit mooie evenement volgend jaar op de vertrouwde manier door te laten gaan.

Aan de artiesten heeft het niet gelegen: al veel mensen hadden aangegeven dat zij wel zouden willen optreden. Maar als knelpunt zien we de huiskamers: zullen buurtbewoners wel willen meewerken om hun huiskamer open te stellen voor drie keer meer dan twintig bezoekers op een avond? Daarover bereikten ons berichten dat dat misschien toch niet haalbaar zou zijn. Veel twijfels of ronduit 'nog even niet'. En daar hebben we als organisatoren natuurlijk begrip voor: het moet voor alles veilig en verantwoord zijn.

We zijn wel op zoek naar andere manieren om

Cultuur bij je Buur vorm te geven. Zoals we in de late zomer een aantal Gijzenrooi Open Air optredens georganiseerd hebben. Dat willen we vanaf mei voortzetten. Dat kan 's avonds, maar ook wel eens op een zondagochtend. Een fanfare op het Buurtven, dat is nog eens lekker wakker worden. Verder zullen er de komende tijd een paar Cultuur bij je Buur Specials georganiseerd worden. Een klein optreden in een grote huiskamer. Informatie daarover krijg je via de mail (als je als een eerder deelnam aan Cultuur bij je Buur), via Facebook of via de Klepapp.

We kijken zeker vooruit en hebben wel al een nieuwe datum voor 2023: vrijdagavond 10 februari.

*Namens Jan Denneman en Erik van Dijk,
Greetje Heijmans*

PS: wil jij je huiskamer beschikbaar stellen voor een kleiner optreden? Stuur me dan een mail: heijmansgreetje@gmail.com en ik neem contact met je op.

De vennen van Gijzenrooi

deel vier: Gulbergsven en Hasselven

Gulbergsven

Het Gulbergsven ligt op het landgoed Gulbergen tussen het bedrijventerrein Eeneind II van Nuenen en de oude compostberg van de VAM, tegenwoordig het 'dak van Brabant' genoemd, inclusief een golfterrein en ATB route.

bocht naar rechts. Aan de linkerkant is een hek met het adres Gulberg 3, maar die woning bestaat niet meer. Ga het hek door en neem direct het eerste pad links, het pad dat je rond het ven voert.

Je kunt ook parkeren op het parkeerterrein van de golfclub. Daarna doorlopen over het fietspad totdat je bij hetzelfde adres komt.

Breng je toevallig een bezoek aan Dierenrijk, dan is het maar een klein eindje omrijden om het ven te bezoeken. Een bezoek aan landgoed Gulbergen en omgeving is goed te doen met een fietstochtje vanuit Gijzenrooi.

Het is een mooi verstild ven en er loopt een pad omheen – op sommige plaatsen niet meer dan een eenmanspaadje – compleet met een bankje om wat te mijmeren, te luisteren naar de vogels en het gekwaak van de kikkers.

Het ven is genoemd naar de plaatselijke naam Gulle Berg. Gul zand betekent stuifzand. De zandverstuivingen zijn ernaar genoemd en het uitgestoven ven heeft de naam Gulbergsven gekregen.

Hoe kom je er? Vanaf Geldrop richting Nuenen bij de tweede rotonde Eeneind II rechtsaf (Gulberg) en dan steeds de weg blijven volgen tot vlak voor een

Hasselven

Er is niet één Hassel(s)ven, maar er zijn er een heleboel. In het Leenderbos ligt een zevental vennen die de Hasselsvennen heten. De naam is waarschijnlijk afgeleid van hasselt, wat een oude schrijfwijze is voor hazelaar.

Als je van Strijp (of Leenderstrijp, zoals het vroeger heette) vanaf de Heerstraat het fietspad over de Bruggerdijk naar Bruggerhuizen - een buurtschap ten zuiden van Valkenswaard - neemt, zie je aan je linkerhand een heideveld waar deze Hasselsvennen liggen.

Maar eerst kom je in de buurt van het Klein Hasselsven, dat ook wel Klokven genoemd wordt. Het is niet zo gemakkelijk te vinden. Ga

bij wandelknooppunt 51 op het fietspad linksaf richting knooppunt 58 en je komt in de buurt. Het ligt middenin een heideveldje. Dit klein Hasselven is een van de meest bijzondere vennen in Brabant. Het is een zgn. ringven. In het midden ligt een eiland van levend hoogveen, waaromheen een smalle ring van water loopt. Het ven is waarschijnlijk ontstaan uit een pingo, een grote ondergestoven ijsmassa uit de ijstijd, die later gesmolten is.

legende kun je bij het ven in de kerstnacht de klokken horen luiden. Vandaar de tweede naam Klokven.

Als je de andere vennen wil bezoeken moet je bij wandelknooppunt 51 rechtdoor het fietspad blijven volgen. Een paar honderd meter na de kruising met de geasfalteerde Kluizerweg zie je links een groot heideveld. Hierop liggen de zeven andere Hasselsvennen.

Het Leenderbos met de aansluitende Leenderhei

Het Klein Hasselven is een pingo-ven; een van de meest bijzondere vennen van Brabant.

In het boekje 'vennen in Noord-Brabant' van J.H. de Bruijn wordt verteld dat vroeger, in oorlogstijd, de klokken verstopt werden. Om gezocht door de soldaten te voorkomen werd het gerucht verspreid dat ze in het ven gegooid waren. Volgens een

zijn overigens prachtige wandel- en fietsgebieden Het Klein Hasselven is een pingoven; een van de meest bijzondere vennen van Brabant.

Kees van Vessem en Wiefse Coebergh van den Braak

IVN wandeling Gijzenrooi

Wat een leuke wandeling was dat vanmorgen, zaterdag 30 oktober, met IVN- gidsen Tinus en Harry uit onze eigen wijk.

Gehuld in regenjassen en poncho's vertrokken we bij het kapelletje op Riel voor een wandeling van twee uur. Bij het huis van de weduwe van Theo van Brunschot (de beeldhouwer) stopten we voor het driehoekige weiland: historische grond, want hier stond in de twaalfde/dertiende eeuw al een boerderij met hoger gelegen akkers eromheen.

Vervolgens wees Harry ons op een spectaculaire paddenstoel aan de voet van een aangetaste eik: de eikhaas, zeldzaam en ook nog eetbaar (ik heb een stukje geproefd en ik leef nog ;-)).

En zo liepen we een ronde over akkers, hei en door bos; hoorden we over de vele broedende

vogelsoorten en zagen allerlei paddenstoelen waarvan Harry meestal de naam wist.

Nogmaals dank mannen, ik heb ervan genoten!

Marijke Cornelissen

Hart voor dieren, update

Toen het Gijzenrooise Zegje uitkwam in september heb ik veel leuke reacties gekregen. Een bewoonster waarvan ik de tuin onderhoud, was de eerste die me erover aansprak. Ik werd er verlegen van. Ik vroeg aan José, die mij heeft geïnterviewd voor het vorige

Zegje, of het misschien leuk is om elke keer als het Zegje uitkomt een stukje over de dierenweide te plaatsen, om de buurtbewoners op de hoogte te houden van het wel en wee in onze lieve dierenweide. Zij vond het een goed idee en daarom dus deze update.

Inmiddels is leerkracht Marcel van de groene school 'Yuverta' (voorheen Helicon) bij de tuin geweest met acht leerlingen. Zeven jongens en één meisje. Ze hadden een wagen met aanhanger bij zich waarop de machines stonden voor verticuteren, grasmaaien, gazon verluchten, en veel speciale harken. Ik had het DCM-zaad voor ander gras meegenomen. Eerst mocht ik mijn praatje houden over wat de bedoeling was van de tweede weide. Ik heb uitgelegd dat er nu bosgras groeide en dat onze dieren dat niet aten. Zelfs onze Heidense gastschapen aten het niet; ze zijn inmiddels weer weg. Daarna legde leerkracht Marcel uit hoe

alle machines werkten. Ik wilde foto's maken voor onze Facebookpagina. Je zou denken dat de leerlingen dit wel leuk zouden vinden, maar alleen de jongedame en de leerkracht vonden het oké. Op onze Facebookpagina staan wel foto's van de achterkant van de leerlingen. Dit mocht wel. Eigenlijk wel grappig als je erover nadenkt: selfies maken is geen probleem tegenwoordig, maar een foto om hun school te promoten is net een ander verhaal...

We hebben een hele leuke ochtend en middag gehad. De meeste leerlingen herkenden mij ook van de Ouderactiviteiten-Groep; Begeleiden van de feesten. Leuk om te horen. Inmiddels is er bij onze Indische loopeenden ook wat veranderd. David, Michel, Prins en Fred. Onze Fred is helaas inmiddels verdwenen. In eerste instantie dacht een vrijwilliger dat het om een vos ging, maar er waren geen sporen daarvan. Dus dit blijft een raadsel. Op een zaterdagochtend stond er een gezin met weer twee Indische loopeenden om ze aan ons te doneren. De ene is zwart en heet Herman en de andere is lichtbruin en heet Amy. Dit is een dametje. Wederom zijn de namen gekozen door vrijwilliger Helga, zij verzorgt de dieren op maandag, dinsdag en woensdag.

Een geweldig gezicht hoe ze met z'n allen zo door de weide waggelen van het ene waterbadje naar het andere. We hebben er nog een waterschildpad bij

gezet, een badje wel te verstaan, zodat ze voldoende water tot hun beschikking hebben, het zijn immers waterdieren.

Onze witte berggeiten Cinderella, Bella en Laurana hebben er ook drie nieuwe vriendinnen bij gekregen. De kleinste heet Nala. Zij kwam zonder moeder en heeft het lange tijd heel moeilijk gehad en moest flink bijgevoerd worden. Inmiddels rent ze vrolijk door de weide. Onze geit Julia is 'n soort van moederfiguur voor haar. Dan onze Nubische geit Selfie, zij was verstoten door haar moeder en is met de fles grootgebracht. Je merkt dit goed want ze wil vaak aandacht en niet altijd op een aardige manier. Ik adviseer bezoekers onze geiten 'laag' te eten te geven: dat voorkomt dat ze per ongeluk een hoorn in hun gezicht krijgen. En dat willen we natuurlijk helemaal niet. Onze dieren zijn allemaal heel tam en aaibaar, maar het blijven dieren met hoorns. Dus altijd 'n beetje oppassen.

Ons buitenhok is sinds kort ook voorzien van doorzichtige platen, zodat de dieren wanneer het regent daar gewoon kunnen blijven en niet nat worden. Voorheen gingen ze met zijn allen in het slaapverblijf zitten. Een laag stro zorgt ervoor dat ze het lekker warm hebben. Onze loopeenden kunnen

er ook fijn liggen als het winter wordt. Ook is er een buitenkraan geplaatst en een drinkbak, die vanzelf weer vol loopt als er water uit gedronken wordt. Zo hebben ze altijd vers drinkwater.

De herfst is een mooie tijd van het jaar, maar zorgt ook voor het meeste werk in onze dierenweide, daar waar de eikenbomen staan bijvoorbeeld. Het eten van teveel eikels of eikenblad is niet goed voor de dieren.

Er is sinds kort een bladblazer aanwezig, wel gemakkelijk maar dat doet de grond geen goed. Je kunt beter harken, door het te harken blijft de grond zich herstellen en de waterafvoer verloopt ook beter omdat de grond los is. Nu het gras is ingezaaid is het ook niet goed dat er bladeren op liggen. Het gras krijgt dan geen water als het regent. Dus voorzichtig harken voor ons nieuw opkomende gras. Wanneer het gaat vriezen vormt blad juist een warm bedje voor de grond en daarom laten we de bladeren liggen. Zo rond december.

Knuffels van onze dieren en groetjes van vrijwilliger Paquita LLera

GOESTING FEESTAANNEMER - Gast op eigen feest

Tijdens onze Burendag op zondag 26 september aan het Buurtven, stond daar Yvonne Goossens met haar smultafel vol met lekkere koffie, thee, limonade, koeken, gebak, popcorn en snoep. Al dat lekkers werd druk bezocht door zowel volwassenen als kinderen.

We raakten aan de praat en ik vroeg of ik haar een interview af mocht nemen voor ons wijkblad Het Gijzenrooise Zegje. Natuurlijk mocht dat.

Yvonne woont al 35 jaar in Eindhoven maar komt oorspronkelijk uit Deurne. Als dochter van een middenstandsgesin krijgt ze het ondernemerschap met de paplepel ingegeven. Via baantjes in de horeca én als eigenaar van een café, een koffiëbar en een cadeaushop ontwikkelt ze een fingerspitzengefühl voor gastvrijheid en klanttevredenheid. Deze kennis en ervaring is nu als feestaannemer gebundeld in de persoonlijke service die ze met Goesting Feestaannemer verleent. Haar enthousiasme werkt aanstekelijk en tovert een glimlach op je gezicht.

Met Goesting bundelt ze alle kennis en ervaring in gastvrijheid. Ze geniet ervan om feestjes te verzorgen, zorgen uit handen te nemen en het mensen naar de zin te maken. Inleven, oog voor detail, denken in oplossingen en graag de handen uit de mouwen steken. Alles met één doel: ervoor zorgen dat jij 'gast bent op je eigen feest.'

Concreet betekent dit dat ze op een bijeenkomst of feest de gasten ontvangt, hun jas aanneemt en de gasten naar het feest begeleidt. De plek kan variëren, binnen of buiten. Ze heeft feesten verzorgd in bijvoorbeeld een synagoge in Amsterdam, buiten in een volkstuin, bij mensen thuis, op de zaak, bij bruiloften en verjaardagen. Deze aanpak is persoonlijk en op maat. Klein is het nieuwe groot! Als de klant het vraagt doet ze boodschappen, ze kookt, ze neemt glaswerk, servies en dergelijke mee voor het eten en drinken. De hapjes kunnen een heerlijke borrelplank zijn, een carpaccio of salades en soepen. Of een heerlijke lunch. Maar ook een barbecue is mogelijk. Of een superlekker kerstdiner. Het zijn geen standaard hapjes. Het eten wordt toegespitst op de wensen van de klant. Ze improviseert en dus is het op ieder feest weer anders. Maar steeds naar de wensen van de klant. Je krijgt zin in een feest als je haar hoort praten. Op die manier kun je van je feestje en je gasten genieten in plaats van zelf regelen en rennen...

Mocht je zin hebben gekregen in een feest dan kun je met haar in contact komen via haar website, www.goestingfeestaannemer.nl

José van den Boom

Herinnering aan Max Snijders

oprichter van de bokken- en geitentuin Tivoli

Max Snijders was een bevlogen man met een mooi groot gezin; hij woonde in de Neushoornstraat op nr. 9. De meisjes waren artistiek aangelegd; de een gaf balletles en de ander tekende en schilderde. De jongens waren stoere kerels met normale beroepen. Van de moeder is mij alleen bekend dat ze vriendelijk en zorgzaam was. Vader Max daarentegen was een gewone man van boerenkomaf maar hij genoot toch groot aanzien in de buurt. De voorbije oorlogsjaren maakten van de wijk een hechte gemeenschap met dezelfde noden en mogelijkheden. Zijn activiteiten voor de gemeenschap waren enorm. De wijk Tivoli is destijds gebouwd op Geldrops grondgebied tegen de stadsgrens van Eindhoven aan (ca. 500 woningen omstreeks 1930). Voor de KVP (nu CDA) was hij jarenlang, samen met onze buurman Karel Ekas, gemeenteraadslid in Geldrop (tot de grenscorrectie in 1972). Samen lieten zij in de raad het geluid horen van het verafgelegen Tivoli.

Max was ook altijd actief in de parochie St. Jozef Tivoli als collectant en kerkmeester. Het parochiekerkhof is destijds onder zijn leiding geheel van paden en vakken voorzien. Een groot aantal vrijwilligers heeft hem daarbij geholpen. Tot op de dag van vandaag is het kerkhof op orde zoals hij het voor ogen heeft gehad. Naast zijn werk voor de gemeenschap was hij ook een fervent hobbyboer. Hij had aan de Puttensedreef een volkstuin waar hij zaaide en oogstte. Toen tegenover zijn huis de noodwoningen waren verdwenen, maakte hij een weilandje voor een aantal bokjes en geitjes. In feite was dit illegaal maar gezien de zeer gewaardeerde persoon die Max was, werd hem zijn hobby gegund door buurt en door de gemeente die meer op afstand was. Veel later, na het heengaan van Max, is de tuin groter en professioneler geworden, gelegaliseerd en vernieuwd. Tot op de dag van vandaag genieten nog dagelijks veel volwassenen en kinderen van wat eens als hobby van een bijzondere man in de jaren vijftig van de vorige eeuw is ontstaan.

Cor Jacobs

Lopers gezocht voor de buurtpreventie

Buurtpreventie Gijzenrooi telt op dit moment 28 lopers. Maar we zouden graag nog wat uit willen breiden om de frequentie van het lopen te verhogen en zodoende nog meer zichtbaar te zijn in onze wijk. We zoeken vooral mensen die ook overdag willen lopen, maar iedereen is welkom.

Voorwaarden

De enige voorwaarden zijn:

- Je moet in de wijk wonen;
- Je moet een korte cursus buurtpreventie volgen; deze beslaat 1 dagdeel, maar is ook digitaal te volgen op een moment dat je uitkomt;
- Je moet ten minste één keer in de maand een ronde lopen.

Sociaal, gezond en gezellig

Als loper voor de buurtpreventie leer je steeds meer mensen in de wijk kennen, wat goed is voor je sociale contacten; lopen is gezond en over het algemeen is het ook erg gezellig. Dat is mooi meegenomen, maar het hoofddoel blijft natuurlijk wel een veilige en leefbare wijk.

Aanmelden of meer weten?

Stuur een e-mail naar gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl.

Jos van Dijk, Coördinator buurtpreventie Gijzenrooi

Neighbourhood Watch

In Gijzenrooi is a group of 28 people who want to make our area safer by walking around, at least one time a month. Do you want to join us or do you want to know more?

Send an e-mail to gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl.

Een bijzondere hobby

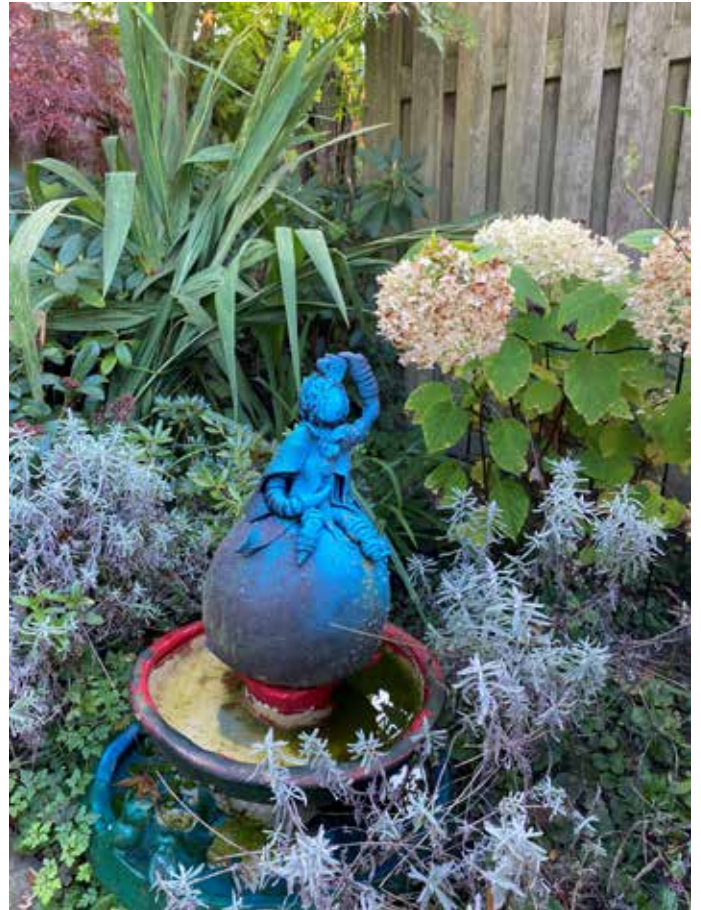
We openen een nieuwe rubriek HOBBY'S; daartoe hebben de redactieleden in hun eigen straat 'rondgedacht' wie daarvoor in aanmerking komt. Ik bijt het spits af met mijn buurvrouw Ans. Al jaren zie ik bij haar in de tuin zeer fleurig gekleurde, keramische ornamenten. Op mijn verzoek reageert ze positief en we maken een afspraak.

Op een woensdagochtend rond koffietijd bel ik bij haar aan. Ze laat me binnen in haar huiskamer waar ik tussen meubels en planten o.a. een paar flinke torso's zie staan. Ook allerlei kleine kopjes (hoofdjes).

Ze maakt thee en we zetten ons aan tafel. Op dit moment is Ans 'bezeten' van legpuzzels, ik zie er een liggen op zo'n speciaal matje. Ze kan daar soms een hele dag in duiken; en zit dan zó in haar

bubbel dat je haar drie keer moet roepen voor ze het hoort (en haar gehoor is in orde ;-)). Tot vorig jaar heeft ze zich naast haar werk bijna dertig jaar beziggehouden met keramiek maken bij zoals ze het zelf noemt de 'kleiclub'. Vanaf haar zeventiende werkte Ans in de verpleging, eerst in het ziekenhuis, daarna stapte ze over naar de zorg voor ouderen/dementerenden en palliatieve zorg. Dat werk was dermate intens dat ze een tegenhanger zocht, iets wat haar helemaal in beslag nam. En dat werd een cursus Keramiek bij het Centrum voor de Kunsten op de Stratumsedijk. Het eerste jaar leerde ze allerlei technieken zoals kleien met platen, draaien op een schijf, op rolletjes of met mallen. Het liefst werkte ze met rolletjes: je maakt van klei 'worstjes' en die leg je op elkaar om een vorm op te bouwen. Met twee duimen strijk je de klei mooi glad, daar heb je al je concentratie bij nodig. Een keer per week kwam de kleiclub bij elkaar met de docente en de rest deed je thuis. Klei koop je in blokken van tien kilo, van

fijn tot grof, zwart of naturel. Ans prefereerde wat fijnere klei want van grove kreeg je kapotte vingers vanwege de minuscule steentjes die schuurden.

Als het object klaar was moest het een paar weken drogen. Als er voldoende stukken waren om de oven bij de club te vullen, werden ze op een temperatuur

van 1300 tot 1600 graden Celsius gebakken. Na een paar dagen kon je ze dan glazuren en weer bakken. Of ze beschilderen met acrylverf. Het effect van het glazuren vond Ans meestal tegenvallen, de daar beschikbare kleuren waren niet fel genoeg. Daarom werkte ze het liefst met door haarzelf gekozen acrylverf, in primaire kleuren.

In het begin maakte ze kleine objecten zoals kinder-, mensen- en sprookjeskopjes. Maar waar laat je ze allemaal? Dus ging ze grotere stukken maken, tot 75 cm hoog, anders pasten ze niet in de oven. Daarvan maakte ze er ongeveer drie per jaar. Ook bijvoorbeeld Japanse pagodes; een dame in haar club had moeite met de fijne dakpannetjes, dat heeft Ans toen gedaan. In ruil daarvoor kreeg ze twee kippen die ze zelf beschilderd heeft. Inspiratie haalde ze uit plaatjes of foto's, daar liet ze haar creatieve brein dan op los.

Ik bedank haar voor haar verhaal en we maken een rondje door haar achter- en voortuin; ik heb veel te fotograferen. Kijk zelf maar!

Marijke Cornelissen

De Koperen Kever

Bij het oversteken van het Diepmeerven zag ik laatst op het asfalt, een prachtige koperkleurige kever lopen. Nee kruipen is een beter woord, want hard ging het niet. Ik bleef bewonderend staan, maar realiseerde me op dat moment ook dat het asfalt door de ogen van dit beestje een eindeloze woestijn van zwart en rood moest zijn. Trager dan traag ploeterde hij* voort. Arme jongen, dacht ik, wat is de weg naar de overkant nog lang voor je, en zo vol van gevaar.

Gelukkig was het op dit tijdstip niet druk op de weg, op de bus na die net was langsgereden. Die had hem gelukkig links, of rechts, laten liggen. Maar, wist ik, de bus zou zo direct bij de eindhalte omkeren en even later weer langskomen, en dan was het maar de vraag of mijn koperen vriend (inmiddels waren we bevriend) opnieuw geluk zou hebben. Waarom doet zo'n beestje dat toch, vroeg ik me vertwijfeld af, wat maakt het aan de overkant zo aantrekkelijk om deze barre reis te ondernemen? Ging hij een badje nemen in de sloot, had hij een afspraakje, was het gras aan de overkant groener, of kwam hij af op de paar lonkende klaprozen die een meedogenloze maaimachine hadden overleefd? Hij vertelde het me niet, druk als hij was met zijn overlevingstocht.

Inmiddels gevorderd tot het midden van de weg leek hij toch even uit te blazen, z'n snelheid was teruggevallen tot nul. Met bezorgde boosheid keek ik het aan, zo van: ging dat beest daar een beetje zitten niks doen midden op straat. Dit was linke soep. Ik moest iets doen, wilde niet op mijn geweten hebben dat hij de overkant niet zou halen. En, ja hoor, daar kwam de bus alweer aan, shit wat nu? Ik stond midden op het Diepmeerven naast de kever en ik kreeg hem zo gauw niet opgepakt. Dat had ik natuurlijk veel eerder al moeten doen. Hem op mijn hand laten kruipen (wilde hij niet) of op een stuk papier (wat ik niet eens bij me had) schuiven of zo. Ik gaf hem een zetje met mijn wijsvinger, maar ook

dat viel niet in de smaak, hij vond het helemaal niet leuk. Hij leek zich schrap te zetten, bleef zitten waar hij zat, en stak zagezegd geen poot meer uit. De bus ging gelukkig opzij toen ik met mijn arm zwaaide. Hij stopte en de chauffeur schoof nieuwsgierig zijn raampje open om te zien waar ik naar wees. Een meter naast het zo toch wel reusachtige voorwiel van de bus zat de, nu wel erg kleine kever, zich van geen kwaad bewust. Na gezamenlijk het beestje even bewonderd te hebben vervolgde de chauffeur zijn weg. De kever ook, die zette er tot mijn verbazing zelfs flink de pas in, hij kon het dus wel, een beetje doorlopen, die mooie eigenwijze kever.

Maar een bedankje naar zijn beschermer?

Hoo maar!

* Waar in dit verhaal 'hij' wordt gebruikt kan ook 'zij' of desgewenst iets anders worden gelezen.

O, hij wilde niet op de foto, dus zet ik deze erbij, lijkt er wel op. Voor de liefhebbers: het is de kleine julikever, oftewel de *Anomala dubia*.

Tauros

IVN-wandeling door Gijzenrooi

Het regende dat het goot op zaterdag 30 oktober! Maar niet getreurd, verscholen onder regenjassen en -capes gingen we met een groep buurtbewoners op stap onder leiding van Tinus de Gouw en Harry Broeksteeg, allebei IVN-gidsen uit onze wijk.

We maakten een wandeling van ongeveer twee uur door Gijzenrooi vanaf het kapelletje op Riel. Tinus vertelde over het eeuwenoude landschap met natte hoge akkers en juist drogere lagergelegen stukken. De boerderijen lagen om een driehoekig plein, de plaetse, wat nu nog terug te zien is. Dat dit mooie landschap met kleinschalige akkers behouden is gebleven, hebben we te danken aan Kees Menken (die van het bankje bij het bruggetje). Anders was het hier een groot industriegebied geworden.

Even verderop kwamen we de eikenhaas tegen. Wat voor haas? De eikenhaas dus. Dat wist Harry ons te vertellen. Het is een grote zwam die aan de voet van een eik groeit en je kunt hem eten. Sommigen waagden zich daaraan. Best lekker.

We wandelden verder tussen de akkers, die in beheer zijn van Brabants Landschap. Een aantal jaren geleden hebben zij daar gemengde hagen omheen geplaatst om de flora en fauna te beschermen. Want hoewel het niet de bedoeling is, lopen er nogal eens honden los, die schade toe kunnen brengen. Ook is het een prachtige schuilplek voor vogels en andere dieren. Er leven hier heel veel verschillende vogels! En zelfs het eerste kwartelpaartje is hier neergestreken.

Vanuit de akkers liepen we verder en kwamen op de heide. Daar kwamen we meteen de grote grazers tegen die nodig zijn om het landschap open te houden. Door stikstof zijn grote stukken overwoekerd door het pijpenstrootje. We liepen het bos in. Dat is pas aangeplant in de jaren dertig voor de mijnbouw. Daarvoor was dit ook heide. Zo liepen we onze wijk weer in. Op het Buurtven leerde Tinus ons nog hoe je met een stokje, dat hij van de grond raapte, de hoogte van een boom kunt bepalen. Zet het stokje horizontaal tegen je neus en de rest moet hij mij nog eens opnieuw uitleggen!

Het was een leuke en leerzame wandeling!

Alda Denneman

Bijzondere hobby: modeltreinen in miniatuur

Fred is een opmerkelijke buurman. Toen hij in onze buurt kwam wonen was hij nog directeur van een grote fabriek in België maar een paar jaar geleden maakte hij een onverwachte overstap: naar het onderwijs! Zelf als elektrotechnisch ingenieur afgestudeerd aan de TU/e leidt hij nu studenten op het MBO op. Een inspirerende carrièreswitch.

Hij heeft me al vaker wat laten zien over zijn bijzondere hobby: het ontwerpen en het in elkaar zetten van piepkleine schaalmodellen van Nederlandse treinstellen. Al sinds zijn tienerjaren is hij gegrepen door het op schaal nabouwen van locomotieven en treinstellen. Het duizelt me meteen als ik zijn werkkamer binnenkom en als Fred begint te vertellen. Zijn hele werktafel ligt vol met boutjes, moertjes, piepkleine schroevendraaiers, soldeerbout, tangetjes, kwasten. Ik weet zo gauw niet wat ik zie. Maar Fred legt het me uit.

Zijn fascinatie begint als hij een foto ziet van een mooie oude Nederlandse locomotief. Tussen 1934 en 2008 werd door de Nederlandse Spoorwegen op de rangeerterreinen veel gewerkt met de zogenaamde SIK: een locomotor die vanaf de treeplank kon worden bediend met een gashandel en een voetpedaal. Van deze types zijn er veel bewaard gebleven en Fred vindt ze het allermooist als er veel gebruikerssporen op zitten: deuken, butsen, afgebladderde verf, roest hier en daar. Dan begint de uitdaging. Fred zoekt alles op over de afgebeelde locomotief: zoveel mogelijk foto's van alle kanten, tekeningen van de constructie, afmetingen etc.

Dan tekent hij op zijn computer met het programma PTC Creo Elements in 3D de hele locomotief: alle details, alle maten, buitenkant, binnenkant, inclusief het interieur. Alles precies op schaal 1:160. Kenners noemen dat N-spoor. Als hij dan tevreden is over zijn model is er in Eindhoven een bedrijf, Shapeways, waar je zo'n model 3D kunt laten printen. Per post krijg je dan een soort blanco versie thuisgestuurd. En dan gaat Fred aan de slag om er een echte, werkende kleine locomotief van te maken die precies gelijk is aan de originele locomotief.

Met zijn hele lade vol verfpotjes en -tubes gaat Fred dan aan de slag: het model moet er precies zo oud en doorleefd uitzien als het origineel. In dezelfde kleuren, met verkleuring en beschadiging. En er moeten ruitjes ingezet worden, een minuscuul oranje zwaailichtje erop, handgrepen en metalen buffers aan de zijkant, precies zoals op de foto's van deze locomotief.

Maar met het model alleen ben je er nog niet. Ze moeten ook echt kunnen rijden, dus er moeten ook aandrijvingen gemaakt worden, tandwielen, motoren: alles heel klein en op schaal natuurlijk want het moet wel precies in dat kleine 3D-geprinte kapje passen. Achtelooos vertelt Fred dat hij al die

piepkleine onderdelen bestelt in Polen, China, Italië, Duitsland en ook soms in Nederland.

Volgens Fred is de wereld van het modelspoor groot, maar er zijn veel verschillende benaderingen. Er zijn mensen die de treinstellen willen laten rijden op modelspoor, mensen die zich specialiseren in de landschappen rondom de stations, de stations zelf en alles eromheen. Maar Fred is vooral liefhebber van het ontwerpen, het tekenen en het maken van de wagons en de locomotieven. Bij voorkeur de Nederlandse modellen die een beetje apart zijn, met bijvoorbeeld rare aanpassingen of een vreemde techniek. Dat is voor hem de uitdaging. En dan staan ze in zijn vitrinekast. Voorzichtig haalt hij er bijzondere exemplaren uit en beschrijft mij enthousiast waar de opmerkelijke details zitten. Natuurlijk deelt hij zijn enthousiasme ook met andere liefhebbers van de modelspoorweg. Op N-spoorforum.nl zie ik heel wat berichtjes van Fred, daar bekend als 3DbuilDr. Zijn werkzaamheden worden bewonderd, hij geeft tips aan andere modelbouwers. Soms maakt hij zelfs een compleet bouw pakketje voor geïnteresseerden, met alle onderdelen erin.

Op zijn werktafel staat nog een ander pronkstuk: de spoorbrug van Geldrop gemaakt van karton en MDF. Gelukkig herken ik die meteen. Enthousiast vertelt Fred hoe hij deze spoorbrug van alle kanten heeft gefotografeerd, via Google Maps het bovenaanzicht bekeek, hoe hij de bakstenen telde om de maten te weten. Hoe hoog zijn de bruggehoofden? Hoe zijn de rondingen? Waar zitten de raampjes? Op het schaalmodel is echt ieder baksteentje getekend, levensecht ingekleurd, zoals Fred zegt: “de tand des tijds moet er wel in zitten”. Dat verweerde uiterlijk nabootsen, waarbij je stof, olievlekken, kleurverschillen, vochtvlekken en andere ongeregelde zaken ziet zitten, heet ‘weatheren’. Een nieuwe uitdaging voor Fred. Want ja, “een stukje plastic op oud ijzer laten lijken” is echt een kunst. En Fred beheerst die kunst tot in de puntjes.

Greetje Heijmans

Heb je ook een bijzondere hobby? En zou je daarover geïnterviewd willen worden voor ons Zegje? Stuur een mailtje naar communicatie@gijzenrooi.nl en we nemen contact met je op.

Gijzenrooi Open Air: The Curs

Vrijdagavond 24 september 2021 was het weer feest in Gijzenrooi! Bij deze mooie herfstavond genoten tegen de honderd bewoners van Gijzenrooi met vrienden in de open lucht op het Buurtven. De door het team van Cultuur bij je Buur georganiseerde activiteit begon bij schemerlicht en eindigde in het donker. Een heldere hemel, sterren, lampjes,

stoeltjes op het gras rond een dansvloer, vormden het decor van de muziekkavond van de Keltische Folkgroep The Curs. De Ierse Bill Kinlough met zijn bouzouki en mandoline leidde de Ierse traditionele muziekgroep. Hij werd bijgestaan door Tanja Pekelharing, zang, Henk Gebert, gitaar, Lex Straaijer, accordeon, Elly Admiraal, thinwhistles, Lievere van Lier, viool, en Kees Blokhuizen, dwarsfluit. Met de zo specifieke Keltische ritmes

nodigden zij uit om mee te doen. Jonge danseressen van de democratische school DOE40 in Eindhoven maakten er een prachtig spektakel van, ondersteund door een enthousiast en klappend publiek. De stem van de zangeres was betoverend; bijzonder was haar a capella optreden. De songteksten beschreven de hartstocht van het leven van soldaten, hun geliefden en de dronkaards. Bill leidde met zijn sterk Iers accent en met veel humor de klassieke thema's van

de liedjes in. Het enthousiasme en speelplezier van de groep zorgden ervoor dat we met een warm hart en tevreden gevoel naar huis terugliepen. Bedankt bewonersvereniging Gijzenrooi!!!

Rita Petit en Gert Schuller

Nooit meer zorgen over de hoge gasprijs

Bij mij in de straat zijn ruim een half jaar geleden nieuwe bewoners gekomen. En zij hebben een enorme aanpassing aan hun tweekapper gedaan: het hele huis is klimaatneutraal. Een warmtepomp voor de verwarming van het huis, zonnepanelen op het dak, en een warmte-terugwinsysteem op zolder. Dat is nog eens een duurzame actie. Ik krijg een uitnodiging om eens langs te komen om er wat over te schrijven in ons Zegje.

Lex en zijn vrouw Jaco woonden jarenlang naar volle tevredenheid in het Witte Dorp. Toch willen ze op een gegeven moment verhuizen: de bekende witte woningen, ontworpen door de architect Dudok, zijn wel mooi maar ook erg gehorig. “Het is een leuke wijk” vertelt Lex, “maar door de komst van nieuwe, jonge bewoners veranderde er best wel wat”. Als voorbeeld geeft Lex “de coronaborrel op vrijdagmiddag”: gezellig, maar soms ook tot laat rumoerig. Daar kan ik me wel wat bij voorstellen. Bovendien is het Witte Dorp een rijksmonument en daar mag je niet zomaar wat veranderen of verbouwen aan je huis.

Dus op zoek naar een ander huis. Niet te ver van het centrum, in een fijne wijk, dicht bij de natuur

en liefst een vrijstaand huis of een tweekapper. Gijzenrooi komt in beeld, “Grijzenrooi” grapt Lex. Ik sputter een beetje tegen: ook in Gijzenrooi zijn de laatste jaren veel jonge gezinnen komen wonen, dat zagen we aan het aantal kinderen op de laatste Burendag.

Lex is technisch opgeleid, als natuurkundig ingenieur, en werkt momenteel bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). ‘Voor ondernemende Nederlanders die werken aan een duurzame en economisch sterke samenleving’. Ze voeren programma’s uit voor de overheid om de klimaatdoelen te bereiken. Bijvoorbeeld voor aardgasvrij maken van woningen, elektrisch rijden, wonen en zorg, circulaire initiatieven. Informatie voor je eigen huis kan je vinden bij www.milieucentraal.nl. Dus Lex weet precies wat de kansen en de mogelijkheden zijn. “Wij wilden nu alles verbouwen zodat we de komende twintig jaar vooruit kunnen”. Lex en zijn vrouw Jaco hebben het rigoureus aangepakt: woonkamer (vloerverwarming), keuken, badkamer, veel moest aangepast worden voor de overstap naar een klimaatneutraal huis. Voor de verbouwing hebben ze een half jaar uitgetrokken, gelukkig woonden ze toen nog in hun oude huis. Want dat het ingrijpend zou zijn, dat was duidelijk.

Omdat ik helemaal niet technisch ben moet Lex het mij duidelijk uitleggen. We gaan eerst naar de garage. Daar staat de warmtepomp die de cv-installatie overbodig maakt. Het valt me mee: formaat flinke koelkast/diepvriescombinatie met de nodige buizen voor aan- en afvoer. Maar de warmte moet uit de aarde gehaald worden. Dus de oprit wordt gebruikt om drie boorlussen te maken van tachtig meter diep: “die grondboring was ingrijpend, heftig is een understatement” vult zijn vrouw Jaco aan. Ze huivert nog als ze eraan terugdenkt: een compleet opengebroken oprit, al die zware machines die met veel lawaai grondboringen doen, het opborrelende modderwater. Dat was wel even “hoe overleef ik” het duurzaam maken van het huis.

Maar Lex en Jaco hebben nog meer gedaan. Op zolder is een warmte-terugwininstallatie geplaatst. Zo’n installatie zorgt voor een goede ventilatie van het huis zonder warmteverlies: een warmtewisselaar onttrekt warmte uit afvoerlucht. Deze warmte wordt gebruikt om lucht op te warmen die van buiten naar binnen gaat. Er gaat evenveel lucht naar binnen als naar buiten, je kunt onbeperkt ventileren zonder veel energieverlies. Dat is echt

energieneutraal. Toch valt die installatie op zolder me niet mee: een flink apparaat en vooral veel enorm dikke buizen. Maar ja, op zolder, naast de wasmachine en de wasdroger heb je daar geen last van. En de elektriciteit voor die apparaten? Die komt van de vijftien zonnepanelen op het dak. Voor Lex en Jaco was de eerste maand in hun nieuwe huis, met al die duurzame aanpassingen, meteen de proef op de som: de koudste week van het jaar, met sneeuw, ijs en koude wind. Maar alles was goed berekend: het bleef comfortabel warm in hun huis. Actie verduurzaming geslaagd.

Natuurlijk ben ik nieuwsgierig: “wat kost dat allemaal?” Lex draait er niet omheen: “het is een duurzame investering, die zich in twintig jaar zou moeten terugverdienen, en dan kom je toch al gauw aan een € 50.000.” En, lacht Lex, “wij hebben nu geen zorgen meer over de hoge gasprijs in de toekomst”. Geen hoge maandelijkse energierekening, en een klimaatneutraal huis:

helemaal klaar voor de toekomst. Lex en Jaco hebben hun bijdrage wel geleverd aan een betere toekomst.

Wil je meer weten over deze verbouwing dan kun je contact met Lex opnemen. lexbosselaar@gmail.com

Greetje Heijmans

Geen optreden Boomklevers, wel lichtjes in de boom

Door de oplopende besmettingen met corona en door de aangescherpte richtlijnen van de overheid hebben de organisatoren van ons gelegenheidskoor De Boomklevers besloten om de repetities niet door te laten gaan. Zij vonden het niet verstandig om in een zaaltje te gaan zingen (ondanks de verplichte QR-codes en open ramen) terwijl het coronavirus zo snel om zich heen grijpt. En als er niet gerepeteerd kan worden gaat ook het optreden bij onze eikenboom niet door. Helaas, helaas. Erik van Dijck had weer mooie nummers uitgezocht, hij

zou de zangers en zangeressen begeleiden op de piano. En Elly de Waard zou als dirigente ervoor zorgen dat het allemaal mooi zou klinken. Natuurlijk stonden er weer een paar mooie nummers op het repertoire, zoals Merry Christmas Everybody van Slade, Love is All van Roger Glover en een speciale versie van Stand by Me van Ben E. King. Dat beloofde een geweldig sfeervol optreden te worden. Helaas, helaas.

Maar de lichtjes in de boom stralen wel. Als troost in deze toch wat sombere periode hebben wij besloten om niet pas officieel de lampjes te ontsteken op 10 december maar om die al per direct 's avonds en 's morgens te laten branden.

Emerging Worlds – een betoverend schouwspel van vilt, muziek en licht

Zwervend door alle vernieuwende ideeën van de Dutch Design Week kwamen mijn vriendin en ik op Sectie C terecht in een ruimte die wel héél betoverend was: 'Emerging Worlds', gepresenteerd door drie (oud-) docenten van het SintLucas in Boxtel.

Betje Stevens, Allard Krijger en Meesy Visual Arts hebben met succes de handen ineen geslagen voor een 'Life Experience'.

Het geheel nodigt uit om er eens rustig bij te gaan zitten, het te beleven en te kijken waar en wanneer het je raakt. Of om er tussendoor te lopen, zodat je onderdeel wordt van het kunstwerk.

Betje vertelde ons dat het twee luiken zijn, die verbinding met elkaar hebben door het lichtwerk; als kalligrafie in de ruimte. Om die te kunnen lezen heb je geen leesvaardigheid nodig, maar een open hart.

We riepen tegelijkertijd uit: dit moet volgend jaar bij GLOW terecht komen!

Dat blijkt nog niet zo makkelijk te zijn, omdat de organisatie met een nogal vast team van kunstenaars schijnt te werken.

We hopen dat het jullie lukt Betje, om volgend jaar bij GLOW te staan!

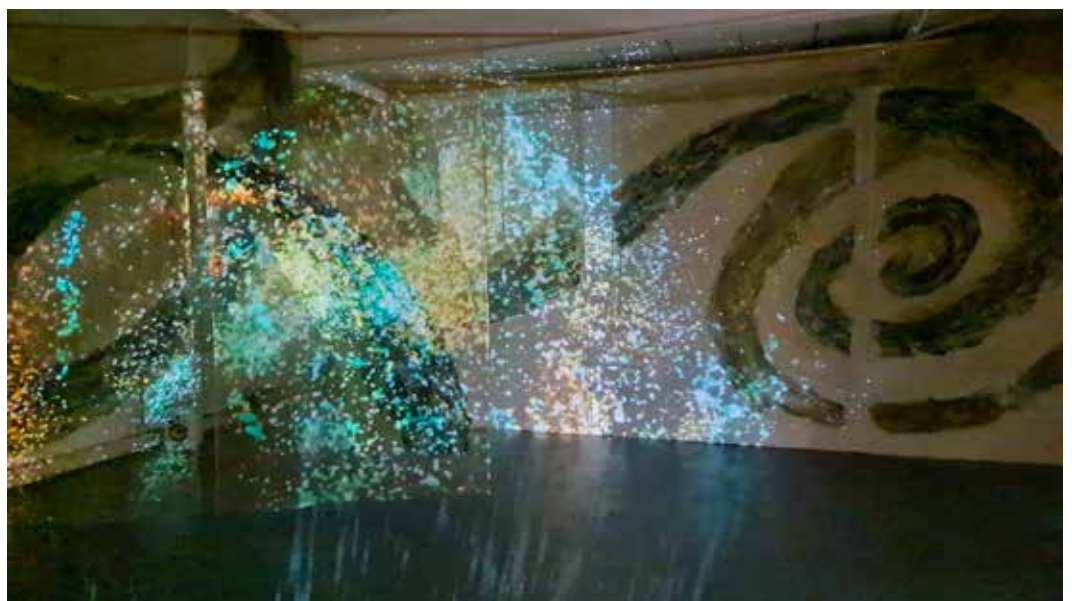
Wiefse Coebergh van den Braak

Betje (jawel, onze wijkgenote die al eens in een Zegje is geïnterviewd) maakte grote zwierige bogen vilt op gaas.

Allard en Meesy maakten er resp. muziek en visuele effecten bij.

Het effect is betoverend, verrassend, dramatisch, lichtvoetig en ZEN tegelijk.

Het vilt geeft extra diepte aan het lichtspel; het lichteffect maakt dat je het vilt steeds op een andere manier ervaart.

Beperking busvervoer in Gijzenrooi

Begin oktober krijgt het bestuur van de bewonersvereniging een mail binnen van een bezorgde buurtbewoonster, Thea. Zij maakt zich ernstig zorgen over de plannen van onze busmaatschappij Hermes: per 1 januari 2022 zal het aantal ritten door bezuinigingen flink beperkt worden. Ook Gijzenrooi wordt hierdoor getroffen.

Lijn 12 gaat overdag van maandag tot en met zaterdag nog maar één keer per uur rijden en 's avonds helemaal niet meer. De busmaatschappij meldt op haar site dat er gemiddeld te weinig reizigers gebruik maken van deze lijn. Als alternatief geeft de busmaatschappij de lijnen 324, 11 en 17. Voor sommige delen van de wijk is de bushalte bij de rotonde aan de Tivolilaan/Petrus Canisiuslaan zeker wel een alternatief maar als je op het Kanunnikensven woont is dat beslist te ver lopen. En dat geldt ook voor de haltes aan de Pioenroosstraat of de Korianderstraat. Dat is toch gauw een klein half uurtje lopen. En wat als je slecht ter been bent? Of als het slecht weer is?

Thea maakt zich zorgen over deze situatie. Ik besluit met haar te praten over deze ontwikkelingen

en ga even bij haar langs. Thea zou eigenlijk wel actie willen ondernemen. Ik weet dat Groen Links een handtekeningenactie is begonnen om protest aan te tekenen tegen deze bezuinigingen maar op de website van Groen Links zie ik dat er pas 530 handtekeningen binnen zijn terwijl er zeker 3000 handtekeningen nodig zijn om succesvol actie te kunnen voeren tegen deze bezuinigingsmaatregelen van Hermes.

Natuurlijk heeft Thea gelijk als ze zegt "de gemeente wil dat de binnenstad autoluw wordt, maar 's avonds moet je wel met de auto naar het station omdat er geen bussen meer rijden". De overheid wil dat we vaker de auto laten staan, maar met beperkt busvervoer kom je niet ver. Thea zucht eens: "er zijn al minder brievenbussen; de meeste bankfilialen zijn gesloten, waar stopt het?" Jammer genoeg ziet Thea ook in onze wijk weinig onrust. Ze denkt dat dat komt omdat de meeste mensen nog helemaal niet weten dat er zo ingrijpend bezuinigd zal worden. "Dus dit is eigenlijk een oproep om in actie te komen". En bijvoorbeeld de petitie van Groen Links te steunen. De link naar de petitie is: <https://www.petitie24.nl/petitie/3967/behoud-de-busritten>.

Greetje Heijmans

WhatsApp-groepen Buurtpreventie Gijzenrooi

Sinds augustus hebben we in onze wijk twee WhatsApp-groepen voor de buurtpreventie. Dat was nodig omdat de al jaren bestaande WhatsApp-groep aan zijn maximum zat met 257 deelnemers. Door de 'nachtsluiper' nam het aantal aanmeldingen explosief toe.

Om het geheel overzichtelijk en beheersbaar te maken is bepaald dat er in de WhatsApp-groep Buurtpreventie Gijzenrooi slechts één deelnemer per adres mag zijn en dat de overige bewoners van dat adres zich kunnen aanmelden voor de nieuwe WhatsApp-groep Buurtpreventie GZ2. Verder is aan alle deelnemers gevraagd om zich te laten registreren om de verdeling over de twee groepen te realiseren en omdat we niet meer wisten wie de deelnemers waren en of zij nog wel in Gijzenrooi woonden. Een en ander is inmiddels afgerond.

Alleen voor verdachte en alarmerende situaties

Voor beide WhatsApp-groepen geldt dat ze alleen bedoeld zijn voor het melden van verdachte en alarmerende situaties. De spelregels staan in de groepsinformatie en op de website van de Bewonersvereniging Gijzenrooi: www.gijzenrooi.nl/commissies/buurtpreventie/whatsapp-groep-buurtpreventie. Op veler verzoek benadruk ik hier nogmaals dat meldingen over vermiste of loslopende huisdieren hier niet thuishoren. Daarvoor kunt u terecht op de Gijzenrooise-klep-app of de Facebookpagina

Vrienden van Gijzenrooi.

Reageer alleen zakelijk op een WhatsApp bericht als dat iets toevoegt aan de informatie. Reageer nooit met een "goed gedaan", "dank je wel", een smiley, een duim of vraagtekens als je iets niet begrijpt. Dan ontvangen alle deelnemers aan de groep een niet urgent bericht en daar is de groep niet voor bedoeld. Het maakt mensen onnodig ongerust en sommige leden verlaten bij het meermaals plaatsen van onnodige berichten zelfs de groep. Wilt u uw gevoelens uiten naar de berichtgever, doe dit dan in een privébericht.

Doorsturen meldingen

Jos van Gastel en Wiefse Coebergh zullen ervoor zorgen dat relevante meldingen worden doorgestuurd van de ene naar de andere WhatsApp-groep, zodat alle deelnemers op de hoogte zijn, als zich iets verdachts of alarmerends voordoet.

Aanmelden en vragen

De beheerders waar u zich kunt aanmelden zijn Jos van Gastel en Jos van Dijk. Wilt u als deelnemer aan een van deze WhatsApp-groepen worden toegevoegd of vraagt u dit namens iemand anders, doe dit dan niet via de WhatsApp groep Buurtpreventie Gijzenrooi of GZ2, maar stuur een WhatsApp-bericht met uw naam en adres naar een van de beheerders of stuur een e-mail met uw 06-nummer, naam en adres naar gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl. Ook met eventuele vragen kunt u bij hen terecht.

Namens de beheerders,
Jos van Dijk

Attentie
Buurtpreventie

Een beetje warmte

Om inspiratie op te doen voor dit stukje ben ik op een middag gaan wandelen in de natuur die onze wijk zo fraai omzoomt, beste wijkgenoten. En daar zag ik om me heen waar de kranten me al op hadden gewezen: het is nog zo groen! Met als verklaring dat het simpelweg nog niet koud genoeg is geweest om alle loofbomen op het idee te brengen hun bladeren te laten vallen. De foto's bij dit stukje zijn na half november gemaakt, de Sint is al in het land. Het is de tijd van het jaar dat de kinderen verwachtingsvol zingen over de maan die weer door de bomen schijnt. Ik kan je verzekeren: de maan moet er hier en daar nog hard voor werken om door die bomen heen te schijnen!

Het herfstlandschap om onze wijk heen biedt fraaie doorkijkjes. En ik geniet ervan. Toch hoor ik in gedachten de klimaatdeskundigen ook bedremmeld een vingertje opsteken: 'Ehhh..... ja, het is misschien mooi om te zien, maar helemaal 'kloppen' doet het ook weer niet. En gelijk hebben ze. En, hoezeer ook in ronkende taal verpakt, de uitkomsten van de recente klimaatrapportage in Glasgow laten wat mij betreft de nodige ruimte voor verbetering.

Als we straks weer onze jaarlijkse goede voornemens maken voor het nieuwe jaar, dan geef ik je het klimaat ook in overweging. Nog wat minder vlees eten, bijvoorbeeld, lokaal inkopen, op afstanden korter dan pakweg 10 tot 12 kilometer de fiets pakken in plaats van de auto als je conditie het toelaat, en onder de 800 kilometer de trein nemen in plaats van het vliegtuig. Ik noem er maar een paar.

(Wist je overigens dat, zelfs nog in dit lastige reisjaar, meer dan 100.000 mensen het vliegtuig namen tussen Amsterdam en Brussel? Je weet wel: dat zijn die twee nabij gelegen steden die soms meerdere keren per uur van centrum naar centrum met elkaar verbonden zijn middels hogesnelheidstreinen en reguliere intercity's). Om een veelgebruikte zegswijze hier nog maar

eens te citeren: 'We hebben de wereld niet geërfd van onze ouders, we hebben haar te leen van onze kinderen'. En ik geef die wereld graag een beetje in goede staat terug, wanneer de tijd daar is.

Net als vorig jaar om deze tijd heeft de coronasituatie ons land wederom stevig in z'n greep. In de decembereditie van een jaar geleden deed ik de suggestie om maar veel kerstlichtjes aan te brengen in onze wijk. Om op die manier te zorgen voor wat licht in de lastige tijden. Nu denk ik eerder aan persoonlijke warmte. Laten we de komende feestdagen voor elkaar een liefdevol en aandachtig plekje zijn. En als dat onverhoopt opnieuw niet van dichtbij kan: ook van afstand kun je elkaar liefde en aandacht sturen,

en er voor elkaar zijn. Die persoonlijke warmte kun je niet kopen, al zou je het willen nog niet. Je hoeft het gewoon maar te zijn. Zoals ik ooit las: genegenheid, liefde en aandacht zijn de enige zaken die je kunt vermenigvuldigen door ze te delen!

Ik wens jou en de jouwen mooie feestdagen toe.

Gijsz

A bit of warmth

To get inspiration for this piece, I went for a walk one afternoon in the nature that so beautifully surrounds our part of the city, dear neighbors. And there I saw around me what the newspapers had already pointed out: nature is still so green! The explanation being that it simply hasn't been cold enough yet for all the deciduous trees to have the idea of dropping their leaves.

The photo's accompanying this piece were taken after mid-November, the time that, traditionally, Saint Nicholas is already in the Netherlands, once again. It is the time of the year in this country when

buying locally, taking the bike instead of the car for distances shorter than, say, 10 to 12 kilometers if your condition allows, and taking the train instead of the plane for distances less than 800 kilometers. Just mentioning a few.

(By the way, did you know that, even still in this difficult travel year, more than 100,000 people took a plane between Amsterdam and Brussels? You know: those are the two nearby cities that are sometimes connected from center to center several times an hour by high-speed trains and regular intercity trains).

To quote an often-used saying again here, "We didn't inherit the world from our parents, we borrow

it from our children. And I like to give that world back in a bit of good shape when the time comes.

Just like this time last year, the corona situation once again has our country firmly in its grip. In the December edition of a year ago, I made the suggestion that we put up lots of Christmas lights in our neighborhood. To provide some light in the difficult times.

children sing expectantly the old Saint Nicholas song about the moon shining through the trees, and all that. I can assure you: at the time of writing the moon has to work hard indeed, here and there, to shine through those trees!

The autumn landscape around our neighborhood offers beautiful views. And I thoroughly enjoy them. Yet in my mind I can also hear the climate experts raising their fingers a bit shyly: 'Ehhh..... yes, this landscape may be nice to see, but on the other hand it doesn't quite make sense, this time of the year. And they are right. And, no matter the rhetoric afterwards, the results of the recent climate summit in Glasgow leave a lot of room for improvement, if you ask me.

When we make our annual good resolutions for the new year, later this month, I suggest you will also give the climate some thought. You know the bullet points, by now: eating less meat, for example,

of terms of personal warmth. Let us be a loving and attentive place for each other during the coming holidays. And if, unhelped for, this is again not possible from close by: you can also send each other love and attention from a distance, and be there for each other. You can't buy that personal warmth, even if you wanted to. You just have to be it. As I once read: affection, love and attention are the sort of things you multiply by sharing them!

I wish you and yours beautiful holidays.

Gijsz

Wintercampagne inbraakpreventie

Inbrekers grijpen de donkere herfst- en wintermaanden aan om vaker hun slag te slaan. In het donker zijn zij minder zichtbaar en kunnen zij gemakkelijker hun gang gaan dan bijvoorbeeld in de zomer. Het ministerie van Justitie en Veiligheid, het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (het CCV), wijkagenten, gemeentes en vele partijen bundelen juist in deze periode hun krachten om het aantal woninginbraken te verlagen. Ook Buurtpreventie Gijzenrooi doet hieraan mee.

Donkere Dagen Offensief (DDO)

Deze wintercampagne wordt ook wel het Donkere Dagen Offensief (DDO) genoemd. In deze campagne werken we met verschillende partijen samen om burgers bewust te maken wat zij zelf kunnen doen om de kans op een woninginbraak te verkleinen.

Donkere Dagen Offensief

Tips voor bewoners

- Geef je woning een bewoonde indruk. Gebruik tijdschakelaars en bewegingssensoren.
- Gebruik buitenverlichting. Bijvoorbeeld op schemerschakelaar of bewegingssensor
- Sluit ramen en deuren en doe alles op slot. Ook als je alleen even boodschappen gaat doen of de hond uit gaat laten.
- Zorg dat deuren en ramen niet verborgen zijn achter hoge schuttingen, bomen of struiken. Dit maakt sociale controle niet mogelijk
- Laat sleutels nooit aan de binnenkant van de deur zitten.
- Leg waardevolle spullen uit het zicht.
- Plak nooit een briefje op de deur met 'ben even weg'
- Wordt lid van een van de WhatsApp-groepen Buurtpreventie Gijzenrooi
- Weekendje weg? Licht de burens in, zodat zij een oogje in het zeil kunnen houden.
- **Bel direct 112 bij verdachte situaties.** De politie komt liever te vaak dan te laat. Snel alarm slaan, betekent een grotere kans om de inbrekers te pakken.
- Tot slot: wacht niet totdat je zelf slachtoffer wordt, maar zorg preventief voor goed hang-en-sluitwerk dat voldoet aan het Politiekeurmerk Veilig Wonen. Bewoners met dit keurmerk hebben tot 80% minder kans op een inbraak. Verschillende inboedelverzekeringen geven korting als je huis PKVW-gecertificeerd is.

Van alles te koop op Burendag

Draaiorgelklanken lokken me naar het Buurtven. Het is 26 september, een mooie zondagmiddag en Burendag, maar het lijkt wel Koningsdag. Het is gezellig druk, er is van alles te doen. Zo is er een indrukwekkende stormbaan die een hoop belangstelling van het jonge volk trekt. Al rollebollend en schaterlachend komen ze naar beneden. Een vrolijk gezicht. Ook vrolijk zijn de gegrimeerde poezen en hondjes waarvan er al veel bij de aanwezige ijscoman zijn langs geweest.

Maar daarnaast is het veld vanwege Burendag omgetoverd tot vrijmarkt, het is verworpen tot een gezellige Gijzenrooise bazaar, waar kleine kooplui, geassisteerd door hun papa's en mama's, allerlei, soms heel verrassende spulletjes aanbieden. Want het gebruikte speelgoed moet van zolder en de kleintjes worden groter. Ik zie hele reeksen kinderboeken, verdrietig kijkende poppen (die weten wat er te gebeuren staat), soms zelfs met bijbehorende kleertjes, mobieltjes uit het ijzeren tijdperk, duizend keer gelezen Suskes en Wiskes, en oude computerspelletjes die uitgestald op kleurige kledjes de aandacht trekken. Maar ook door pa of ma ertussen gestopte overjarige studieboeken, kasteel- en andere romans die een nieuwe eigenaar willen. Waarom ook niet, het plezier en de gezelligheid staan voorop. En dat alles onder een vriendelijk zonnetje, wat wil een Gijzenrooier nog meer op zo'n mooie dag.

Ook aan de inwendige mens is gedacht. Een schattig keukenprinsesje met een gegrimeerd snoetje biedt haar zelfgemaakte cakejes aan die in de prachtigste kleuren op zoiets als een oud tafelkleedje liggen uitgestald. Vijftig cent staat er met hanenpootjes op een kaartje. Geen geld toch? Gevraagd naar wat er zoal voor lekkers inzit verklapt ze met grote ogen dat er vooral kleurstof inzit en dat ze ze zelf erg lekker vindt. Tja, daar kan ik geen weerstand aan bieden. Dus loop ik even later verder met een paars en groen gekleurd lekkernijtje dat vooral naar paars en groen smaakt, erg lekker dus.

Even verderop staat op een rijkelijk gevuld zeil een mooi Playmobil bulldozertje naar me te lonken. Aha denk ik, hiermee ga ik mijn kleindochter van bijna zes beslist blij maken. Ze houdt namelijk heel veel van alles op wieltjes. (Ja, ze is niet zo rolvast...). De bedrijfsleider van de kraam is Rens van elf, hij woont toevallig bij mij aan de overkant. Hij is een goede koopman, die Rens, en het afdingen op de prijs (dat hoort er toch een beetje bij op zo'n markt) valt niet mee. Als zijn assistent, papa Ron, een goed woordje voor me doet, rolt er toch nog een mooie korting uit.

Na een bakje koffie, nog een babbeltje hier en een praatje daar ga ik tevreden huiswaarts, blij met m'n bulldozer voor die kleine meid.

Van mij mag het volgend jaar weer!

Paul de Meurichy

Bericht van onze wijkagente Viola Bliek

Beste bewoners

In de afgelopen weken zijn er meerdere inbraken geweest in Stratum. De inbraken vinden vooral overdag plaats. De inbrekers forceren ramen of

deuren, zowel aan de voor- als aan de achterzijde van de woning. Soms gaat er een babbeltruc aan vooraf om te kijken of er iemand in de woning aanwezig is.

Mocht u verdachte situaties zien, of mocht er iemand met een smoes aan uw deur staan, bel dan zo snel mogelijk naar de politie op het nummer 0900-8844 en bij spoed 112.